उखा स्थाली चरुः कुंभी पिठरं कुंडमुच्यते ॥१५९॥
कठाहः कर्परो ज्ञेयो भृंगारः कनकालुका ।
शालाजिरो वर्धमानः शरावः स्मर्यते बुधैः ॥१६०॥
कोशिका मल्लिका प्रोक्ता पिधानं स्याडुदंचनं ।
घटः करीरः कलशः कुटः कुंभो निपः स्मृतः ॥१६१॥
कर्करी करकः प्रोक्तो वर्धनी च गलंतिका ।
गर्गरी मंथनी प्रोक्ता मणिकः स्याद्लिंजरः ॥१६२॥
धान्याम्लमारनालं संधानं कांजिकं च सौवीरं ।
अभिषवमवंतिसोमं तुषोदकं शुक्तमिच्छंति ॥१६३॥
अंधः कूरं भक्तं दिदींविरन्नं तथौदनो भिस्सा ।
अशनं स्याद्दाहारः पूपापूपौ च पूपलिका ॥१६४॥
यवागूरुष्णिका आणा तरला च विलेपिका ।
क्षैरेयी पायसं प्रोक्तं परमान्नं च सूरिभिः ॥१६५॥
मिष्टान्नं व्यंजनं ज्ञेयं वेषवार उपस्करः ।
दधिमंडो भवेन्मस्तु करंभो दधिसक्तवः ॥१६६॥
दाधिकं संस्कृतं दध्ना सार्पिषं सर्पिषा स्मृतं ।
लवणोदकसंसिद्धमुदलावणिकं मतं ॥१६७॥
अंगारेषु विपक्वं मांसं भूतिर्भट्टटकं भृष्टं ।
उल्व्यमुखासंसिद्धं शूले शूल्यं भठित्रं च ॥१६८॥
किलाटः कूर्चिका चेति क्षीरस्य विकृती उभे ।